

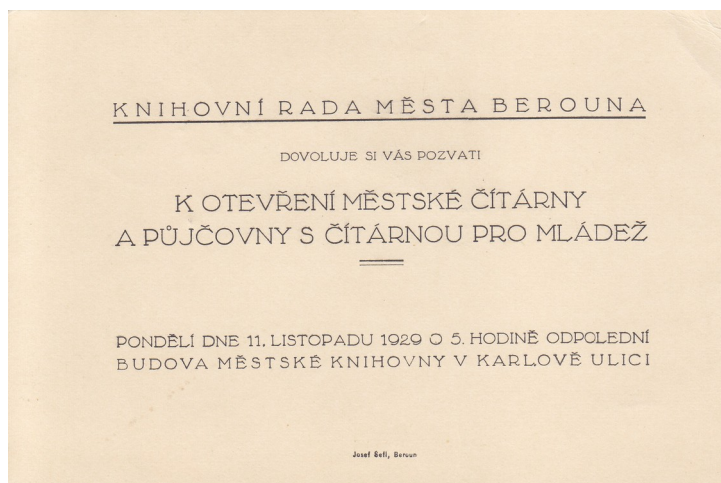
VÍC NEŽ KNIHOVNA

Z HISTORIE KNIHOVNY – 5. ČÁST

Péče o mládež a propagace knihovny

V roce 1929 byla založena knihovní rada, ve které měl Josef Poch, ačkoliv byl hlavní knihovník, jen poradní hlas. V rámci knihovny se podařilo otevřít čítárnu pro mládež, která byla původně založena v roce 1922 učitelským sborem obecné chlapecké školy. Knihovna tak měla v roce 1929 již 4 oddělení: půjčovnu pro dospělé, půjčovnu pro mládež, čítárnu pro dospělé a čítárnu pro mládež. Zápisné do knihovny bylo 5 Kč, pro děti 2 Kč.

Josef Poch se také velmi zajímal o četbu dětí a mládeže. Už tehdy v knihovně pořádal tzv. Týden dětské knihy, kdy chtěl poukázat na významnou literaturu, která pro děti vyšla. Akce se konala v prosinci, v předvánoční době, kdy se knihy obvykle kupovaly jako dárek. Ze stejné myšlenky vychází dnešní celostátní kampaň Den pro dětskou knihu, ke které se pravidelně připojujeme. Knihovník si vedl statistiky o knihách pro mládež a staral se o to, aby se tento fond stále doplňoval. Když došlo na snižování financí na nákup knih, dával pozor na to, aby se to knih pro mládež dotklo co nejméně. Dokládá to i

Pozvánka k otevření půjčovny a čítárny pro mládež

následující zajímavá statistika. Knihovna v roce 1922 evidovala 37 knih pro mládež a 198 výpůjček. O dva roky později to bylo již 596 knih a výpůjček 9 766.

I v dalších letech dochází k rozšiřování knihovního fondu. Kromě knih pro mládež se doplňují hlavně ty naučné. Josef Poch však stále považoval fond knihovny za nedostatečný, a proto byl nespokojený s výší finančních prostředků, které měl na nákup knih k dispozici. Knihovnu navštěvovali čtenáři z nejrůznějších vrstev obyvatelstva a jejich výběr četby byl rozmanitý. Knihovník tuto skutečnost respektoval. Nespokojen byl především s množstvím hudebnin a cizojazyčné literatury.

V této době se významně rozvíjela propagační činnost knihovny. Josef Poch se postaral o vynikající reklamu, a to i mimo její prostory. Zaměřil se také na reklamu samotných knih, nových děl a doporučování kvalitní četby. Knihovna nabízela prohlídky místním školám a knihovník sám přednášel v Lidové škole místního osvětového sboru. Vývěsky v čítárně upozorňovaly na kvalitní literaturu. Novinky se oznamovaly v zasklených vývěskách. Na dvou dřevěných nástěnných tabulích byly vykládány knižní obálky, obsahy knih a výstřižky z časopisů. Na jiné tabuli byly doporučovány knihy, které se vázaly k příležitostným událostem z veřejného života. Zprávy o knihovně se objevovaly i v místních časopisech a novinách. Dokonce i biografie promítaly knihovně reklamu. To, že byla berounská knihovna v této době na vynikající úrovni, dokládají i různé návštěvy. Knihovnu navštívil Spolek československých knihovníků, Státní knihovnická škola v Praze, Československá společnost knihovědná, účastníci kurzu Dorostové otázky v lidové výchově v Berouně, atd. Knihovnu navštívila i polská knihovědná pracovnice Jadwiga Filipkowska-Szemplińska, která vydala publikaci *Biblijoteki publiczne w Czechosłowacji* (Varšava, 1930), kde v kapitole o propagaci knihovny zaznamenává i činnost knihovny berounské, a zmiňuje Josefa Pocha, který se užitím novodobých pracovních metod vzorně stará o propagaci knihovny.